

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Terra Sancta, quàm sanctè olim à Christianis honorata?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

CAPVT LXII.

Etiam Christianos Reges, Principes, Populos moribus suis causam dedisse, ut à Terra Sancta, regnis, sedibus suis, eijcerentur, aut armis castigarentur.

I.

vod Iudæis contigit, ut eorum scelera atque delicta bel-
lis expiarentur, quis dubitet etiam euenire Christianis?
Paribus culpis pares pœnæ debentur. Atque ut ibi inci-
piam, vbi diximus, Iudæos, ob peccata sua, esse desisse; nos
quoque Ierolimam possedimus; in nostra manu fuit illa Terra
Sancta, in qua Christus seruator noster natus, educatusque fuit,
quam pedibus suis perambulauit, sanguine rigauit, morte sacra-
uit. Ibi viri sanctissimi habitauerunt. Eò ex toto vndique terra-
rum orbe nobiles, & ignobiles, summi infimique pietatis causa,
confluxerunt. Ibi vota sua Principes & Reges deposuerunt. Ne-
que Hieronymus dumtaxat antrum Christi nascentis, sed etiam
nobilissimæ quæque virgines, viduæ, matronæ, Romanis palatijs
prætulerunt. D. Hieronymus de Paula ita scribit: *In Bethlehem
ingressa, in specum Saluatoris introiens, postquam vidit sacrum Virgi-
nis diuersorium, & stabulum, in quo agnouit bos possessorem suum, &
asinus præsepe Domini sui, ut illud impletet, quod in eodem Propheta
scriptum est: Beatus qui seminat super aquas, vbi bos & asinus calcant:
me audiente, jurabat, cernere se oculis fidei infantem pannis inuolutum,
vagientem in præsepe Dominum, Magos adorantes, stellam fulgentem
desuper, Matrem Virginem, nutricium sedulum, pastores noctu veni-
entes, ut viderent Verbum, quod factum erat. Eadem pietas, idemque
affectus in iisdem locis sacris fuit Helenæ Imperatricis, aliarumque
feminarum & virorum, qui illuc proficiscébantur, ut illis terris
oscula imprimerent, quibus Dominus noster IESVS Christus ve-
stigia pedum suorum impressit. De quibus multa præclara Bedæ
de locis sanctis, Adamannus, & Iacobus Gretserus posteris tradi-
derunt. E possessione tam benedictæ terræ hostis nos eiecit, ar-
ma pepulerunt, neque eam bellis adhuc vllis potuimus recupera-
re. Quid ita? Causam Christianis, ipsi infideles indicauerunt.
Nimirum sicut peccatum primum parentem è Paradiso, ita Chri-
stianos*

S. Hieronym.
ep. 27. ad Eu-
rochium.

fianos è Terra Sancta ciecit, & solum vertere coëgit. Historiam dabo.

Inter Cislertienses, quidam Religiosus vixit, nomine Gulielmus, qui antè, quàm se ordini illi addiceret, ad Traiectum inferius, Canonicum agebat. Is maioribus annis, Cruce signatus, mare traiecit, vt Dominicum sepulchrum visitaret. Nondum nauis, quà vehebatur, portum Achonis attigerat, cùm ante auroræ ortum, adhuc obscura nocte, in diuersis circa ciuitatem locorum spatijs, ignes non pauci, instar facularum, apparuerunt vectoribus, qui cùm è nautis sciscitanti essent, quidnam ignes illi portenderent, aut essent? Nautæ dixerunt, existimare se, tempore æstiuo, ad liberiolem frigidiolemque auram captandam ciues extra urbem tentoria posuisse, in quibus ad nocturna lumina lustrarent, quemadmodum & in Hispania, alijsque regnis ac prouincijs fieri assolet. Hac opinione persuasi, sine omnis periculi metu, nauim in portu Achonis appulerant. Eo autem tempore, quod erat, regnante Friderico Romanorum Imperatore, ob Christianorum peccata, Terra Sancta venerat in Saladini regis Syriæ potestatem, cuius filio Noradino obuinit Achonis portus cum ciuitate ipsa, quam Saraceni occupauerant. Quoniam autem Noradinus mitis erat ingenio, & natura beneficus, conspecta Christianorum nauis, & causa aduentus haud difficulter diuinata, nobilem quemdam linguæ Gallicæ gnarum iussit triridem conscendere, atque aduenis obuiam ire, eisque comiter salutatis dicere, ne quid hostile timerent, neminem eorum aut vitam amissurum, aut libertatem. Pro qua gratia Nobilis quidam Germanus lethaler decumbens, per eundem, qui venerat, legatum regi Noradino loriam, galeam, clypeum, ensen, ceteraque arma, & cimelia sua, honoris causa, transmisit, etiam atque etiam rogans, vt fratres suos, qui vnà aduecti fuerant, haberet commendatos; se obseruantia ergo illi mittere ea arma, in quibus trium annorum spatio uouerit, Christo militare; sed quia clarè agnosceret, aliud Deum uelle, melius ea nusquam alio loco posse collocari. Cum his iussis & alij ire nuntij, inter quos, ob linguæ Gallicæ peritiã, etiam erat supra nominatus Gulielmus, qui Saraceno Principi munera presentarent. Accepit tam legatos, quàm munera hilari animo Noradino.

Vuuu 2

radians,

II.
Cesarius Heisterb. lib. 4.
Illustr. hist.
cap. 15.